

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. maj 2017
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Martin Reinseth
Sagsnr.: 2017-0030-5526
Dok.: 2293776

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 566 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. april 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 566 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren redegøre for, hvilke muligheder der er fra myndighedernes side for at gribe ind over for unge, der terroriserer hele byer, som f.eks. episoden fra Skive, og kan ministeren herunder redegøre for mulighederne for at udvise sådanne unge, såfremt deres opholdsgrundlag tillader det, jf. artiklen ”Et kærestepar blev udsat for et modbydeligt angreb fra en gruppe unge arabere, der spreder frygt i Skive politiker kræver handling” den 27. marts 2017, DenKorteavis.dk?”

Svar:

1. Det må aldrig blive sådan, at det er de kriminelle, der sætter dagsordenen i et område. Hvis vi ser en tendens til det, skal vi sætte hårdt ind, sådan at vi får dæmmet op for de kriminelles adfærd.

Særligt når vi taler om unge mennesker, er det vigtigt, at vi sætter ind tidligt og håndfast, så de unge mærker, at deres adfærd har konsekvenser.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget ”For et friere, rigere og mere trygt Danmark”, vil regeringen gennemføre en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet, så der kommer et helt nyt system for unge kriminelle. Der skal være en mærkbar reaktion, når unge begår kriminalitet, så de forstår, at alle handlinger har konsekvenser. Men der skal også være et større spillerum til at skræddersy den mest effektive indsats, som kan hjælpe en udsat ung tilbage på rette vej – det gælder også, selv om man er under 15 år.

Regeringen forventer at fremlægge et udspil om reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet inden for den kommende tid, og jeg ser frem til at drøfte udspillet med Folketingets partier.

I forhold til den konkrete episode, som der er henvist til i spørgsmålet, kan Justitsministeriet henvise til ministeriets besvarelse af 3. maj 2017 af spørgsmål nr. 516 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet kan i den forbindelse supplerende oplyse, at Rigspolitiet efterfølgende har oplyst over for ministeriet, at sagen vedrører 5 personer, som er blevet sigtet for i alt 14 forhold vedrørende vold, hensynsløs fareforvoldelse, tyveri, groft hærværk og overtrædelse af færdselsloven.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Udgangspunktet i de danske udvisningsregler er, at jo længere tid en udlænding har opholdt sig lovligt her i landet, desto grovere kriminalitet skal der til, for at den pågældende kan udvises.

En lang række former for kriminalitet kan dog føre til udvisning, uanset hvor længe udlændingen har opholdt sig i Danmark.

Det gælder bl.a. hvis udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffelovens § 191 (euforiserende stoffer), § 216 (voldtægt), §§ 244-246 (vold), § 276, jf. § 286 (tyveri af særlig grov beskaffenhed), § 290, stk. 2, (hæleri af særlig grov beskaffenhed) og § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2 (hærværk), jf. udlændingelovens § 22, nr. 4 og nr. 6.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udvisning kan således kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

En afgørelse om at udvise en kriminel udlænding træffes således i to led: Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning. Er det tilfældet, vurderes det, om Danmarks internationale forpligtelser er til hinder for udvisning.

Udgangspunktet er, at udlændingelovens bestemmelser om udvisning også gælder for EU/EØS-statsborgere. EU-reglerne om fri bevægelighed mv. sætter imidlertid grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere og deres familiemedlemmer. En udvisning af en udlænding, der er EU-borger, skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.”